

Forøg vores tro

***"Apostlene sagde til Herren: Øg vores tro."
Lukas 17:5***

Nu hvor endnu et år nærmer sig sin afslutning, er det passende, at vi undersøger det vigtige emne tro. Ordet tro forekommer hundredvis af gange i Bibelen. Det er måske overraskende, at alle undtagen to af disse forekomster findes i Det Nye Testamente, og af alle forekomster i Det Nye Testamente er 216 efter pinsedagen. Ordet forekommer kun 29 gange i evangelierne, og i Johannesevangeliet forekommer ordet tro slet ikke. Det er også interessant at bemærke, at næsten halvdelen af forekomsterne af ordet tro i Det Nye Testamente findes i en af tre bøger – Romerbrevet, Galaterbrevet og Hebræerbrevet. For at få en større forståelse af dette emne kan man derfor henvende sig til disse tre breve fra Paulus som primære kilder til information og forståelse af tro.

Inden vi vender os mod Det Nye Testamente, vil vi dog først se på Det Gamle Testamente. Selvom troen ikke umiddelbart synes at være fremhævet i Det Gamle Testamente, viser de to henvisninger, der er nedskrevet, hvor stor betydning Gud tillagde den.

Den første forekomst var Guds ord til Israels folk, hvor han irettesatte dem for deres manglende tro. "Jeg vil skjule mit ansigt for dem," sagde han, "og se, hvad deres ende bliver; for de er en pervers generation, børn, i hvilke der ikke er tro." (5. Mosebog 32:20). Den anden henvisning til tro i Det Gamle Testamente findes i profeten Habakuks skrifter. "Den retfærdige skal leve af sin tro." (Habakuk 2:4). Apostlen Paulus kommenterer begge vers i Det Nye Testamente. Selvom det ikke er en direkte henvisning til skriften i 5. Mosebog, siger Paulus, at Israel ikke opnåede retfærdighed, "fordi de ikke søgte den ved tro." (Romerne 9:32). Paulus citerer Habakuks skriftsted direkte tre gange i sine skrifter – i Romerne 1:17, Galaterne 3:11 og Hebræerne 10:38. Vi indser altså, at selvom de fleste skriftsteder om tro findes i Det Nye Testamente, blev grundlaget for dette vigtige emne lagt af Gud meget tidligere.

Nøgler til at forstå tro

I begyndelsen af vores lektion ønsker vi at opregne fire nøglepunkter vedrørende tro. For det første har tro siden menneskets skabelse været en absolut forudsætning for, at nogen kan have en stilling hos Gud og arve hans løfter, hvad enten de er jordiske eller himmelske. (Hebræerne 11:6). For det andet lagde Moseloven ikke vægt på tro, men på gerninger

– overholdelse af bud og ceremonier. (Efeserne 2:15). For det tredje var de, der var Gud behagelige i Det Gamle Testaments tid – de gamle værdige – acceptable for ham, ikke fordi de var i stand til at holde loven, men på grund af deres tro (Romerne 4:13; Hebræerne 11:1,2). For det fjerde er der for Guds folk, der lever efter pinse, en uadskillelig forbindelse mellem tro og åndsfødsel i begyndelsen af den kristne vandring, såvel som i Helligåndens daglige virke og troens fremskridt indtil slutningen af denne vandring. (1 Korinther 12:7-9; Galaterne 3:14). Dette sidste punkt hjælper os til at indse, hvor bemærkelsesværdig de gamle værdiges tro var. De var ikke avlet af Helligånden, men de havde stor tro.

Nøglen til de gamle heltes tro i Det Gamle Testamente var, at det var en proces, en udvikling, ikke bare en øjeblikkelig overbevisning. Troen blev for dem en livsform. Den styrede hele deres syn på den verden, de levede i, og deres plads i den. Abraham søgte for eksempel efter en by med et guddommeligt fundament, bygget af Gud, i troen på, at Gud havde en plan for noget i fremtiden, der ville være en bedre ordening for ham og resten af verden end de faldne forhold, der eksisterede i hans tid. Hebræerne 11:10

På samme måde er udviklingen af troen også en proces for Guds barn i dag. Troen på det tidspunkt, hvor Helligånden bliver født, er nødvendig i et vist

omfang, men den er kun et udgangspunkt, stadig uudviklet og uprøvet. Troens udvikling begynder ved dedikation og åndens fødsel, men slutter først ved døden og åndens fødsel. Ægte tro er ikke at sige, at vi er "frelst" eller "født på ny" og så stort set glemme det og tro, at det på en eller anden måde gør os til kristne. Tværtimod er det troen og dens udvikling og fremskridt efter åndens fødsel, der er nøglen til at være en ægte kristen. Som Paulus siger: "Jeg skammer mig ikke over Kristi evangelium, for det er Guds kraft til frelse for alle, som tror. ... For deri åbenbares Guds retfærdighed af tro til tro, som der står skrevet: Den retfærdige skal leve af tro." (Romerne 1:16,17). En oversættelse læser en del af vers 17 som "retfærdighed, der er af tro fra første til sidste." Med andre ord er det at leve af tro og udvikle sig "fra tro til tro" en vedvarende proces gennem hele det kristne liv, ikke blot en øjeblikkelig tro.

Tro er stadig nødvendig

Man kunne spørge: "Har vi stadig brug for tro?" Vi har jo mere viden om Guds frelsesplan nu end nogensinde før. Mange bibelske profetier er blevet opfyldt eller er i færd med at blive opfyldt. Vi har i dag en tilsyneladende uendelig forsyning af bibelske hjælpemidler og relateret studiemateriale. Måske er tro ikke så vigtig i dag, som den engang var. Jesus pegede frem mod vores tid og stillede et lignende

spørgsmål: "Når Menneskesønnen kommer, vil han da finde tro på jorden?" (Lukas 18:8). Selvom han ikke besvarede dette spørgsmål direkte, antydede Jesus med sine ord, at tro stadig ville være nødvendig i vores tid, og at han ikke ville finde den i overflod. Dette faktum i sig selv bør hjælpe os til at indse troens store betydning i vores tid, hvor der er så lidt af den tilbage på jorden. Selvom vi ser Guds store frelsesplan tydeligere end nogensinde før, bør dette på ingen måde mindske behovet for tro. Jo mere vi ser og ved, jo mere bør vi faktisk indse, hvor meget vi stadig ikke ved eller forstår fuldt ud, og det er her, troen kommer ind i billedet. Paulus' ord bør stadig genlyde højt i os: "Vi vandrer i tro, ikke i syn." 2 Korinther 5:7

For eksempel så og vidste Abraham visse ting, selv i sin tid. Han vidste, at Gud kunne udføre mirakler, såsom fødslen af en søn, da han og Sara var for gamle til at få børn. Abraham vidste også, at Gud kunne oprejse fra de døde, som det fremgår af hans indgriben i ofringen af Isak. (Romerne 4:16-21; Hebræerne 11:17-19). Disse ting så og værdsatte Abraham med sine fysiske øjne. Ud over dette så han imidlertid med troens øjne en tid i fremtiden, hvor alle jordens slægter ville blive velsignet gennem et afkom. (1. Mosebog 12:3; 22:18). Han vidste ikke, hvordan eller hvornår det ville ske, men havde tro på, at det ville ske. Vi ser også mange ting i dag, men

ikke alt er endnu fuldt ud kendt. Vi ser en stor tid med trængsel omkring os, men mange af detaljerne om de fremtidige begivenheder kender vi endnu ikke (Daniel 12:1). Vi ser og værdsætter det faktum, at antallet af Kristi legeme på denne side af sløret er faldende, men vi kender ikke dagen eller timen, hvor det sidste medlem vil komme ind i herligheden. Disse og andre ting ser vi delvist, men vi har tro på, at de alle vil blive fuldført i henhold til Guds plan. 1 Korinther 13:12

Man kan sige, at vi vil have brug for mere tro, når vi forbereder os på at gå ind i 2026, end Abraham havde brug for i sin tid, mere end den tidlige kirke havde brug for, mere end de hellige, der levede i begyndelsen af høsten, havde brug for, og mere end vi selv havde brug for i det forgangne år. Vi kan være sikre på, at en stigende grad af tro og udvikling af troen, i overensstemmelse med omstændighederne og erfaringerne hos Herrens folk, der lever på hvert tidspunkt, er nødvendig for at blive fundet fuldt ud behagelig for Gud.

Troens to dele – substans og bevis

Nogle elementer i den kristnes udvikling er ikke specifikt defineret i Skriften, men troen er. Paulus giver os dens definition: "Tro er det, man håber på, det, man ikke ser, men som man er sikker på."

(Hebræerne 11:1). Vi bemærker her, at tro ikke er det, man håber på, og heller ikke det, man ikke ser. Den er snarere "substansen" og "beviset" for disse ting. Det, vi "håber på", er opfyldelsen af Guds plan, ikke kun for hans kirke, men også til sin tid for hele verden. Tro, siger Paulus, er "substansen" af det, vi håber på. Ordet substans betyder her "en ramme under eller støtte". Støtten eller substansen i vores håb er Guds ord, Bibelen. Det er dette fundament af sandhed, der giver os substansen i vores håb. Paulus taler om det på denne måde et andet sted: "Det håb har vi som et anker for sjælen, både sikkert og fast, og som går ind bag forhængen." Hebræerne 6:19

Det andet aspekt af troen er ifølge Paulus "beviset på det, vi ikke ser". De ting, vi ikke ser, er generelt set de ting, der ligger i fremtiden, hvad enten det er i morgen, næste uge, næste år eller mange år frem i tiden. I alle disse tilfælde kender vi ikke de specifikke oplevelser i vores liv, der vil finde sted. Ordet bevis betyder "en bevisførelse eller en påvisning". Beviset for det, der ligger i fremtiden, som det relaterer sig til troen, vises ved Guds handlinger i fortiden. Med andre ord kan vi se tilbage på vores oplevelser og på menneskehedens oplevelser generelt og se, at Gud har handlet fejlfrit indtil dette øjeblik og har udført hver eneste lille detalje i sin plan perfekt. Her ligger det bevis, der giver os sikkerhed for de ting, der ligger

foran os – det, vi ikke kan se. På grund af beviset eller dokumentationen for Guds tidligere handlinger, som vi kan se, har vi nu tro på den fremtidige udførelse af hans plan, det, vi ikke fuldt ud kan se.

Disse to aspekter af troen – substans og bevis – kan også ses i forbindelse med Guds handlinger. Den substansielle del af troen kan vi kalde for "troen", sandheden om Guds plan og dens opfyldelse. (Judas 1:3). Beviset for troen kan vi kalde "vores tro". Det er de oplevelser i livet, som har været, er nu og vil være i fremtiden, og som er underlagt Guds planer for hvert af hans børn. Når vi ser på dette, ved vi, at han vil udføre alt perfekt i fremtiden, ligesom han har gjort det i fortiden.

To typer oplevelser hjælper os med at udvikle denne todelte trosstruktur. For det første har vi lærerige oplevelser. Disse hjælper os med at udvikle troens substansaspekt. Sådanne oplevelser kan omfatte ting som personlig studium, deltagelse i forskellige møder og sammenkomster med Herrens folk, personlig meditation og bøn samt fællesskab med andre kristne. Troens bevisaspekt kan siges at blive udviklet gennem anvendelseserfaringer. Disse omfatter erfaringer som at håndtere verden, vores arbejde, gennemgå forskellige prøvelser og tests, vores reaktioner på disse erfaringer, hvordan vi reagerer på verdens erfaringer, og hvordan vi

håndterer livets usikkerheder. Gennem både lærings- og anvendelseserfaringer skal vores tro vokse, udvikle sig og øges, når vi følger i Jesu fodspor.

At øge vores tro

I vores skriftsted i begyndelsen af denne lektion bad disciplene Jesus om at øge deres tro. Han svarede ikke entydigt, men sagde i stedet, hvad øget tro kunne udrette. "Hvis I havde tro som et sennepsfrø, kunne I sige til dette sycamore-træ: Bliv revet op med rod og plantet i havet, og det ville adlyde jer." (Lukas 17:6). En lignende udtalelse findes i Matthæusevangeliet: "Hvis I har tro som et sennepsfrø, kan I sige til dette bjerg: Flyt dig herfra og derhen, så vil det flytte sig, og intet vil være umuligt for jer." (Mattæus 17:20). I begge disse udsagn bemærker vi, at øget tro har at gøre med bedrifter, der er umulige for et menneske – illustreret ved ting som at flytte et træ eller et bjerg blot ved at tale til det. For yderligere at understrege disse tilsyneladende umulige bedrifter sammenligner han en sådan tro med et sennepsfrø, det mindste af alle frø. (Markus 4:31). Jesus siger faktisk, at hvis vi har en tro, der kan sammenlignes med noget så lille som et sennepsfrø, kan menneskeligt umulige ting udføres.

At øge vores tro har altså at gøre med at vide og have tillid til, at Gud kan gøre ting, der ikke er mulige med menneskelig kraft, uanset om det er direkte relateret til os eller til opfyldelsen af hans plan generelt. Jesus imødekom ikke sine disciples anmodning, fordi han vidste, at en sådan øget tro ville komme gennem erfaring og over en periode, ikke gennem et mirakel fra hans side eller en øjeblikkelig handling, han kunne udføre. Kort sagt kommer øget tro ikke fra den ene dag til den anden eller ubevidst. Øget tro kom til disciplene – og kommer også til os – ved at lære mere om Gud, hans plan, hans sandhed, "substansen" i vores håb og ved at anerkende og værdsætte mere og mere hans ledelse i fortiden og nutiden, som er det "bevis", vi har for at møde fremtidige, usete oplevelser i livet.

Lille tro og stor tro

Hvis troen skal vokse, må det betyde, at vi nogle gange ikke besidder den så fuldt ud, som vi burde. Dette gjaldt også for vores Herres disciple under hans jordiske tjeneste. Ved fire forskellige lejligheder sagde Jesus til dem, at de var "af lille tro". (Mattæus 6:26-30; 8:25,26; 14:28-32; 16:5-10). Pladsen tillader ikke en detaljeret gennemgang af disse skriftsteder, bortset fra at sammenfatte de problemer, der hæmmede disciplenes tro og til tider også vores.

I de foregående beretninger manglede troen på grund af: bekymring over nuværende og fremtidige timelige behov, herunder dem, der måske ikke engang vil indtræffe; frygt under livets storme, som fra tid til anden rammer Guds børn; manglende evne til at bevare tillid og tillid, når man gennemgår oplevelser, der er helt uden for kødelig kontrol; og kødelig ræsonnement, især glemsomhed om, hvordan Herren har vejledt i tidligere oplevelser.

Løsningerne på disse eksempler på behovet for øget tro er: at erstatte bekymring over timelige ting med at søge åndelige ting; at huske, at Herren styrer livets storme, der rammer os, og vil stille dem, så snart han ser, at det er bedst for vores åndelige udvikling; at udvikle vedholdenhed og konstans i vores oplevelser og indse, at Herren aldrig vil forlade os eller svigte os; og at huske det bevis, vi har på Guds perfekte handlinger i alle de tidligere oplevelser i vores liv. Alle disse midler vil øge vores tro, ligesom de gjorde det i tilfældet med Jesu disciple. Mattæus 6:33; Salme 107:29; Hebræerne 13:5; Filipperne 1:6

Skriften indeholder mange vidunderlige eksempler på tro. Mest bemærkelsesværdigt er beretningen i Hebræerbrevet kapitel 11 om de mange trofaste fra oldtiden. De havde ikke kun tro, men deres tro voksede i takt med deres liv, helt indtil døden. "Alle disse døde i troen, uden at have modtaget løfterne, men efter at have set dem i det fjerne, og de var

overbevist om dem og omfavnede dem og bekendte, at de var fremmede og pilgrimme på jorden." (Hebræerbrevet 11:13). Også vi må dø i troen, vel vidende at kun da vil vi, hvis vi er trofaste, modtage vores lovede arv. Vi er også fremmede og pilgrimme på jorden, og "vores borgerskab er i himlen." (Filipperne 3:20). Vi har givet afkald på jordiske krav og privilegier og søger et "bedre land ... et himmelsk land." Hebræerne 11:16; 1 Peter 2:11

Mål for det nye år

Når vi afslutter 2025 og går ind i et nyt år, er det vigtigt, at vi husker, hvor vigtigt det er at vokse og modnes i vores trosstruktur. Lad os derfor tage følgende beslutninger for det kommende år:

1. Vær aktiv for Herren, sandheden og brødrene. Arbejd hårdt på alle disse områder, vel vidende at et aktivt kristent liv er en af nøglerne til øget tro. 1 Timoteus 6:18; Titus 3:8

2. Hold fokus på vores meditation over Guds ord og de mange hjælpemidler, vi har til rådighed i øjeblikket. Studiet af Guds ord kan aldrig have anden virkning end at øge substansen i vores trosstruktur. Johannes 5:39; 2 Timoteus 2:15

3. Lad dig ikke opsluge af eller bekymre dig om verdens utallige problemer eller deres løsning, som

kun Kristi rige kan bringe. Hvis forholdene i verden synes at fjerne os fra Guds ord eller Guds fred, er det måske på tide at slukke for fjernsynet eller radioen, komme væk fra den konstante bombardement af nyheder og meninger via elektroniske og sociale medier og undgå de ting, der er skrevet af menneskers menneskelige ræsonnement, og som foreslår urealistiske løsninger. Husk, at Gud har alt under sin kontrol, og at vi ikke behøver at bekymre os. Filipperne 4:6,7; 1 Peter 5:7

4. Fortsæt med at holde øje, og husk, at der er en forskel mellem at holde øje og at blive fanget og bekymret over ting, der sker i verden. En vagt i vagttårnet bliver ikke involveret i denne verdens kampe, men holder øje for at se Guds magt, når den bruges til at besejre hans fjender. Hold øje med, hvordan profetierne udfolder sig og opfyldes. Dette vil også øge vores tro. 1 Korinther 16:13; 1 Peter 4:7

5. Vær glad og glæd dig. Vær positiv over for dit liv i Herren, vær positiv over for dine medbrødre, vær positiv og fast i sandheden, og vær positiv over for det herlige resultat af Guds plan. Se alle livets oplevelser gennem perspektivet af Guds store frelsesplan, og resultatet vil være øget tro. Filipperne 4:4; 1. Thessalonikerbrev 5:16

Troen skal lede os til vores sidste åndedrag. For os alle kan det være i dag, i morgen, næste måned,

næste år eller mange år fra nu. Uanset hvor mange dage vi har tilbage at leve, vil troen altid være nødvendig. Med en udviklet og styrket tro betyder det ikke noget, hvor langt eller kort vores liv er, eller hvad der sker undervejs, for vi vil være fuldt udrustet åndeligt til at sejre. ”Dette er den sejr, der overvinder verden, nemlig vores tro.” 1 Johannes 5:4

”Du må aldrig glemme de dage, hvor du modtog lyset og gennemgik en så stor og smertefuld kamp. Det var dels fordi alle havde øjnene rettet mod dig, mens du udholdt hårde ord og svære oplevelser, dels fordi du sluttede dig til dem, der led på samme måde. Du sympatiserede med dem, der blev fængslet, og du var munter, da dine egne ejendele blev konfiskeret, for du vidste, at du havde en meget mere solid og varig skat i himlen. , kast ikke jeres tillid væk nu – den medfører en rig belønning i den kommende verden. Tålmodig udholdenhed er det, I har brug for, hvis I, efter at have gjort Guds vilje, skal modtage det, han har lovet. For endnu en lille stund, så kommer han, som skal komme, og han vil ikke tøve. Nu skal de retfærdige leve af tro, men hvis nogen trækker sig tilbage, har min sjæl ingen glæde af ham. Vi vil da ikke være mennesker, der kryber tilbage, ... men mennesker, der bevarer [øger] deres tro, indtil deres sjæles frelse er fuldendt! Hebræerne 10:32-39